

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 P 100116 20 Rev 2
Brčko, 30.04.2020. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Kaurinović Damjana kao predsjednika vijeća, Gligorević Ruže i Nedić Srđana, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužilaca: A. r. J. B., A. G., A. R. i A. N., svi iz B., koje zastupa punomoćnik S. M., advokat iz B., protiv tužene Javne zdravstvene ustanove „Z. centar B.“ Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, koju zastupa zastupnik po zakonu Pravobranilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi naknade štete, v.sp. 90.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužilaca izjavljenoj protiv presude žalbenog vijeća Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 P 100116 18 GŽ od 25.03.2019. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 30.04.2020. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Revizija tužilaca: A. B., A. G., A. R. i A. N., svi iz B. izjavljena protiv presude žalbenog vijeća Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 P 100116 18 GŽ od 25.03.2019. godine se ODBIJA.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 P 100116 16 P od 26.09.2018. godine odlučeno je na slijedeći način:

„Obavezuje se tužena Javna zdravstvena ustanova „Z. centar B.“ Brčko distrikt BiH da tužiocima: A. rođ. J. B. kćeri N., A. G. kćeri P., A. R. sinu P. i A. N. sinu P. iz B., na ime naknade nematerijalne štete zbog pretrpljenih duševnih bolova zbog smrti supruga i oca A. P., sina S., isplati iznos od po 20.000,00 KM svakom tužiocu,

sa zakonskom zateznom kamatom, počev od presuđenja 26.09.2018. godine, pa sve do konačne isplate, a sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezuje se tužena Javna zdravstvena ustanova „Z. centar B.“ Brčko distrikt BiH da tužiocima: A. rođ. J. B. kćeri N., A. G. kćeri P., A. R. sinu P. i A. N. sinu P., iz B., na ime naknade materijalne štete zbog smrti supruga i oca A. P. sina S. isplati iznos od 6.090,00 KM,

sa zakonskom zateznom kamatom, počev od podnošenja tužbe 19.10.2016. godine, pa sve do konačne isplate, a sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Sa tužbenim zahtjevom preko dosuđenog TUŽIOCI SE ODBIJAJU.

Obavezuje se tuženi da tužiocima naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.975,00 KM, a sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

Presudom žalbenog vijeća Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 P 100116 18 Gž od 25.03.2019. godine odlučeno je kako slijedi:

„I. Žalba tužene Javna zdravstvena ustanova „Z. centar B.“ B. distrikt Bosne i Hercegovine se UVAŽAVA i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 P 100116 16 P od 26.09.2018. godine u pobijanom dijelu u stavu I, u stavu II i u stavu IV izreke PREINAČAVA kako slijedi:

ODBIJA se kao neosnovan tužbeni zahtjev da za pretrpljene duševne bolove zbog smrti bliskog srodnika tužena Javna zdravstvena ustanova „Z. centar B.“ Brčko distrikt Bosne i Hercegovine isplati tužiteljima A. r. J. B., A. G., A. R. i A. N., svi iz Brčkog, svakom iznos od po 20.000,00 KM (dvadesettisućakonvertibilnihmaraka) i da im naknadi materijalnu štetu u iznosu od 6.090,00 KM (šesttisućadevedesetkonvertibilnihmaraka), zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na oba iznosa i naknadi im troškove parničnog postupka.

II. ODBIJA SE zahtjev tužene Javna zdravstvena ustanova „Z. centar B.“ Brčko distrikt Bosne i Hercegovine da joj tužitelji A. r. J. B., A. G., A. R. i A. N., svi iz B., naknade troškove parničnog postupka.

III. U stavu III izreke presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 P 100116 16 P od 26.09.2018. godine ostaje neizmijenjena.“

Protiv navedene presude reviziju su blagovremeno izjavili tužioc i tužena.

Rješenjem revizionog vijeća Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 P 100 116 20 Rev od 11.02.2020. godine revizija tužene izjavljena protiv odluke o troškovima postupka sadržane u presudi žalbenog vijeća Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 P 100116 18 Gž od 25.03.2019. godine odbačena je kao nedozvoljena.

Tužioc i drugostepenu presudu pobijaju zbog povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine reviziju uvaži, tako da presudu žalbenog vijeća ovog suda preinači i u cjelosti potvrditi presudu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 P 100116 16 P od 26.09.2018. godine i revidentu dosuditi troškove postupka ili da drugostepenu presudu u cjelosti ukine i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno odlučivanje. Za sastav revizije traži naknadu u iznosu od 1.400,00 KM.

U odgovoru na reviziju tužilaca, tužena predlaže da reviziono vijeće Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine reviziju tužilaca odbaci ili odbije kao neosnovanu.

Revizija tužilaca nije osnovana.

Tužioci traže da im tužena naknadi nematerijalnu i materijalnu štetu koju su pretrpjeli zbog smrti A. P. (suprug tužiteljice B., a otac ostalih tužilaca), koja je, kako tvrde, uzrokovana propustom ljekara u Brčkom, koji su propustili utvrditi tačnu dijagnozu i dati adekvatnu terapiju. Kako je smrt A. P. nastupila kao posljedica propusta u liječenju od strane zdravstvenih radnika tužene traže da im tužena za duševne bolove zbog smrti bliskog srodnika isplati naknadu u iznosu od po 20.000,00 KM i na ime naknade materijalne štete traže iznos od 10.000,00 KM (ukupno 90.000,00 KM) uz zakonsku zateznu kamatu i troškove postupka.

Prvostepeni sud je na osnovu nalaza i mišljenja JZU Zavod za sudsku medicinu Republike Srpske zaključio da je smrt prednika tužilaca nastupila kao posljedica greške ljekara Z. centra B., koji su potpuno zanemarili povredu na lijevoj ruci A. P. i koji su liječili simptome umjesto da postave dijagnozu, odnosno koji nisu utvrdili pravilno anamnezu, izvršili potpun pregled pacijenta i utvrdili pravi uzrok njegovih tegoba, na osnovu čega su mogli uspostaviti i pravu dijagnozu, a što je na kraju za posledicu imalo nemogućnost da se posumnja na infekciju, jer su ljekari utvrdili da je šaka (otečena, bolna i crvena) izvor infekcije, mogli su uzeti antibiotik koji je efikasniji, što bi povećalo šanse za preživljavanje pacijenta.

Nasuprot zaključku prvostepenog suda, žalbeno vijeće Apelacionog suda zaključilo je da između zanemarivanja povrede na lijevoj ruci A. P. i štetne posljedice nije dokazano da postoji adekvatna uzročna veza, pa se stoga tužena ne može smatrati odgovornom za smrt pravnog prednika tužioca, tj. odgovornom za štetu koju su tužioci pretrpjeli.

Naime, u nalazu vještaka JZU Zavod za sudsku medicinu Republike Srpske navedeno je da su ljekari u Z. centru B. u potpunosti zanemarili povredu lijeve šake kod A. P., koja je najvjerovatniji izvor infekcije i sepse. Iz nalaza ovih vještaka ne vidi se kada je došlo do razvoja sepse u organizmu A. P., koji je izvor infekcije, na koji način je bakterija zlatnog stafilokoka (koja je nesumnjivo izvor infekcije i sepse, te neposredni uzrok smrti A. P.) dospjela u organizam A. P., tj. da li putem rane na lijevoj ruci nastale udarcem sjekirom ili unošenjem u organizam zaraženog mesa koje je A. P., kako je utvrđeno, konzumirao par dana prije povrede lijeve ruke.

Stoga je stav žalbenog vijeća da se ne može na osnovu vjerovatnosti izvesti zaključak da je utvrđeno postojanje uzročno-posljedične veze između povrede lijeve šake, koju nesumnjivo nisu vidjeli ljekari u Z. centru B. i toga da je ista primaran izvor infekcije, a zatim i sepse, kao neposrednog uzroka smrti A. P..

Naime, mišljenje je vještaka JZU Zavod za sudsku medicinu Republike Srpske „da je rana na lijevoj šaci evidentirana i posvećena joj dužna pažnja, njen izgled (otečena i crvena, bolna na dodir) mogao bi ukazati na realnu mogućnost stafilokokne infekcije i bolji izvor adekvatne antibiotske terapije, čije uključivanje (adekvatnog antibiotika) u

periodu hospitalizacije na Neurološkom odjeljenju Z. centra B. ne bi garantovalo, ali bi povećalo šanse za uspješnije liječenje i preživljavanje pacijenta“, a što ne ukazuje na postojanje adekvatne uzročne veze između zanemarivanja povrede na lijevoj ruci A. P. i nastale štete sa smrtnom posljedicom.

Dakle, iz nalaza i mišljenja ovih vještaka proizilazi da liječenje navedene povrede na lijevoj šaci A. P. ne bi garantovalo njegovo uspješno liječenje i preživljavanje, a za odgovornost tužene za konkretnu štetu, prema odredbama člana 154. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj 29/78) i člana 170. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima, mora postojati uzročna veza između štetne radnje i nastale štete i to adekvatna i pravno relevantna uzročna veza. Adekvatna uzročna veza postojala bi kod sigurnog ishoda liječenja bez posljedica po zdravlje pacijenta, a to vještaci nisu rekli, odnosno ne tvrde da bi A. P. ozdravio i da ne bi nastupila njegova smrt da je povreda na njegovoj lijevoj ruci evidentirana od strane ljekara u Z. centru u B., te shodno tome, pravilno hospitalizovan i data mu odgovarajuća terapija, odnosno efikasniji antibiotik, nego vještaci kažu da bi to povećalo šanse za preživljavanje pacijenta. Ni pravovremeno otkrivanje povrede na lijevoj ruci A. P., niti adekvatna terapija (efikasniji antibiotik) prema mišljenju vještaka JZU Zavod za sudsku medicinu Republike Srpske, ne garantuje pozitivan ishod, odnosno da bi izvjesno dovelo do ozdravljenja A. P..

Stoga, kako je zaključilo žalbeno vijeće Apelacionog suda, nisu ispunjene pretpostavke za primjenu odredbe člana 170. u vezi sa odredbom člana 154. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima, pa je uvažavanjem žalbe tužene pobijanom presudom prvostepena presuda preinačena i odbijen tužbeni zahtjev tužilaca u cjelosti.

Razloge žalbenog vijeća ovog suda kao pravilne, potpune i na zakonu zasnovane prihvata reviziono vijeće, a navodima u reviziji tužilaca „da je smrt njihovog prednika nastupila greškom ljekara (u Zdravstvenom centru Brčko) koji su potpuno zanemarili povredu na ruci i koji su liječili simptome umjesto da postave dijagnozu, te nisu preduzeli sve potrebne mjere, obavili potrebne pretrage i nalaze, kako bi utvrdili pravu dijagnozu, kako su to učinili u UKC Tuzla, te time spriječili nastupanje smrti pacijenta“ u kontekstu zaključka vještaka JZU Zavod za sudsku medicinu Republike Srpske da je sve (navedeno) i preduzeto, ne garantuju da bi to dovelo do ozdravljenja A. P., nego bi samo povećalo šanse za uspješnije liječenje i preživljavanje pacijenta, ne dovodi se u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane presude žalbenog vijeća.

Neosnovan je navod u reviziji tužilaca da Apelacioni sud (žalbeno vijeće) pozivom na odredbe člana 154. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima (pored odredbi člana 170. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima), „na ovaj način uspostavlja institut subjektivne odgovornosti po osnovu krivice“, s obzirom na to da je pravilno u razlozima pobijane presude kao mjerodavno pravo za konkretan slučaj navedena odredba člana 170. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima, dok je odredba člana 154. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima navedena samo u kontekstu opštih pretpostavki odgovornosti za štetu, odnosno postojanja uzročne veze između štetne radnje i štete kao ključnog elementa za ovaj vid odgovornosti.

Tačan je navod u reviziji tužilaca da je u obrazloženju pobijane presude navedeno da je postojanje adekvatne uzročne veze pravno pitanje, a što i prema stavu revizionog vijeća ovog suda nije upitno, jer u konačnom sud je taj koji će da ocijeni da li je u

postupku dokazano da postoji adekvatna uzročna veza između, u konkretnom slučaju, zanemarivanja povrede na lijevoj ruci A. P. i štetne posljedice i rekao je da kod toga da prema zaključku vještaka JZU Zavod za sudsku medicinu Republike Srpske nije garancija da bi izostala smrt A. P. da je u Z. centru u B. evidentirana povreda na njegovoj lijevoj ruci, nego bi to samo povećalo šanse za uspješnije liječenje i preživljavanje pacijenta, pa u tom slučaju, kako je pravilno zaključilo žalbeno vijeće, nije dokazano da postoji adekvatna uzročna veza između povrede ruke A. P. i nastale posljedice sa smrtnim ishodom, pa se tužena ne može smatrati odgovornom za njegovu smrt, odnosno za štetu koju su tužioci pretrpjeli.

U vezi navoda u reviziji da su tužioci angažovali Medicinski fakultet Univerziteta u Beogradu i „istom predali zahtjev za vještačenje sudskomedicinskom odboru tog fakulteta“, a koji zahtjev, odnosno pismo tužilaca od 07.02.2020. godine je priloženo uz reviziju u svrhu, kako je u reviziji navedeno: „kako bismo ukazali na nedostatke u tumačenju nalaza i mišljenja Zavoda za sudsku medicinu Republike Srpske, koja su učinjena u drugostepenom postupku“, te navod „da će nalaz, odnosno vještačenje dostaviti sudu odmah kada on bude završen“, valja istaći da u postupku po reviziji reviziono vijeće ne može cijeniti dokaze koji nisu bili predmet razmatranja pred prvostepenim sudom, te da se na taj način ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, a što ne predstavlja razlog zbog koga se revizija može izjaviti.

Iz navedenih razloga valjalo je reviziju tužilaca odbiti kao neosnovanu i odlučiti kao u izreci ove presude, na osnovu člana 357. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14).

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Damjan Kaurinović